

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/2193

ze dne 25. listopadu 2015

o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší ze středních spalovacích zařízení

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU ⁽⁴⁾ (dále jen „akční program“) se uznává, že emise znečišťujících látek do ovzduší byly v posledních dekádách výrazně sníženy, ale že v mnoha částech Evropy představuje úroveň znečištění ovzduší stále problém a že občané Unie jsou opakovaně vystavováni látkám znečišťujícím ovzduší, jež mohou ohrozit jejich zdraví a dobré životní podmínky. V akčním programu se uvádí, že ekosystémy i nadále trpí nadměrnou depozicí dusíku a síry, které souvisí s emisemi z dopravy, neudržitelných zemědělských postupů a z výroby elektřiny. V mnoha oblastech v Unii úroveň znečištění ovzduší nadále překračují mezní hodnoty stanovené Uníí a normy Unie týkající se kvality ovzduší stále nesplňují cíle stanovené Světovou zdravotnickou organizací.
- (2) S cílem zajistit zdravé životní prostředí pro všechny vyzývá akční program k tomu, aby byla opatření na místní úrovni doplněna vhodnou politikou na národní a unijní úrovni. Za tímto účelem je zapotřebí zejména zvýšit úsilí o dosažení plného souladu s právními předpisy Unie v oblasti kvality ovzduší a vymezit strategické cíle a opatření na období po roce 2020.
- (3) Podle vědeckých posudků zkracuje znečištění ovzduší průměrnou délku života občanů Unie o osm měsíců.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 451, 16.12.2014, s. 134.⁽²⁾ Úř. věst. C 415, 20.11.2014, s. 23.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 7. října 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 10. listopadu 2015.⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU ze dne 20. listopadu 2013 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“ (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (4) Emise znečišťujících látek ze spalování paliva ve středních spalovacích zařízeních nejsou na úrovni Unie regulovány, přestože stále více přispívají ke znečištění ovzduší, zejména v důsledku rozsáhlejšího využití biomasy jako paliva, což je podnětem pro politiky v oblasti klimatu a energetiky.
- (5) Spalování paliva v některých malých spalovacích zařízeních je upraveno prováděcími opatřeními přijatými na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ⁽¹⁾. K vyplnění zbývajících regulačních mezer jsou naléhavě zapotřebí další opatření podle směrnice 2009/125/ES. Spalování paliva ve velkých spalovacích zařízeních upravuje od 7. ledna 2013 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ⁽²⁾, přičemž do 31. prosince 2015 se pro velká spalovací zařízení podle čl. 30 odst. 2 směrnice 2010/75/EU nadále použije směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ⁽³⁾.
- (6) Komise ve své zprávě Evropskému parlamentu a Radě ze dne 17. května 2013 o přezkumech provedených podle čl. 30 odst. 9 a článku 73 směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích, která se zaměřuje na emise z intenzivního chovu hospodářských zvířat a spalovacích zařízení, dospěla k závěru, že byl u spalování paliva ve středních spalovacích zařízeních prokázán jasný potenciál k nákladově efektivnímu snižování emisí do ovzduší.
- (7) Mezinárodní závazky Unie v oblasti znečištění ovzduší týkající se omezení acidifikace, eutrofizace, přízemního ozonu a emisí jemných částic byly dohodnuty v rámci Göteborgského protokolu k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států, který byl v roce 2012 upraven s cílem posílit stávající závazky týkající se snížení množství oxidu siřičitého, oxidů dusíku, amoniaku a těkavých organických sloučenin a zavést nové závazky týkající se snížení jemných částic (PM 2,5), kterého by mělo být dosaženo po roce 2020.
- (8) Komise ve svém sdělení Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 18. prosince 2013 nazvaném „Program čisté ovzduší pro Evropu“ vyzývá k opatřením k omezení emisí látek znečišťujících ovzduší ze středních spalovacích zařízení, aby byl doplněn regulační rámec pro odvětví spalování. Program čisté ovzduší doplňuje agendu pro snížení znečištění do roku 2020, kterou stanoví sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 21. září 2005 nazvané „Tematická strategie o znečišťování ovzduší“, a stanoví cíle v oblasti snížení dopadu znečištění na období do roku 2030. Za účelem dosažení všech těchto strategických cílů by měla být vytvořena regulační agenda, jejíž součástí budou také opatření k omezení emisí ze středních spalovacích zařízení.
- (9) Střední spalovací zařízení by měla být vyvíjena a provozována tak, aby podporovala energetickou účinnost. Tyto faktory i ekonomické faktory, technické možnosti a životní cyklus stávajících středních spalovacích zařízení by měly být zejména zohledňovány při renovaci nebo rozhodování o významných investicích do středních spalovacích zařízení.
- (10) S cílem zajistit, aby provoz středních spalovacích zařízení nevedl ke zhoršování kvality ovzduší, by opatření přijatá za účelem omezení emisí oxidu siřičitého, oxidů dusíku a tuhých znečišťujících látek do ovzduší neměla vést ke zvýšení emisí jiných znečišťujících látek, jako je oxid uhelnatý.
- (11) Střední spalovací zařízení, na které se již vztahují minimální požadavky platné v rámci celé Unie, jako jsou zařízení, na něž se vztahují pravidla pro agregaci podle kapitoly III směrnice 2010/75/EU nebo zařízení na spalování či spalování pevného odpadu nebo kapalného odpadu, na něž se tedy vztahuje kapitola IV uvedené směrnice, by měla být z oblasti působnosti této směrnice vyňata.
- (12) Z oblasti působnosti této směrnice by měla být dále vyňata i některá další střední spalovací zařízení, a to na základě svých technických vlastností či využití při určitých činnostech.
- (13) Na střední spalovací zařízení spalující rafinérská paliva samostatně nebo s jinými palivy za účelem výroby energie v rámci rafinérií minerálních olejů a plynů a regenerační kotle v zařízeních na výrobu buničiny se vztahují emisní úrovně spojené s nejlepšími dostupnými technikami (BAT) stanovené v závěrech o BAT, které jsou již stanoveny ve směrnici 2010/75/EU, a proto by se na tato zařízení neměla tato směrnice vztahovat.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení (Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1).

- (14) Tato směrnice by se měla vztahovat na spalovací zařízení, včetně propojení tvořeného dvěma či více novými středními spalovacími zařízeními, s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 1 MW nebo vyšším a nižším než 50 MW. Jednotlivá spalovací zařízení s jmenovitým tepelným příkonem nižším než 1 MW by neměla být pro výpočet celkového jmenovitého tepelného příkonu propojení spalovacích zařízení zohledněna. S cílem předejít regulačním mezerám by se tato směrnice měla vztahovat rovněž na propojení tvořená novými středními spalovacími zařízeními, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon je 50 MW nebo vyšší, aniž je tím dotčena kapitola III směrnice 2010/75/EU.
- (15) K zajištění omezení emisí oxidu siřičitého, oxidů dusíku a prachu do ovzduší by střední spalovací zařízení měla být provozována pouze v případě, že jim bylo uděleno povolení nebo byla zaregistrována příslušným orgánem, a to na základě informací poskytnutých provozovatelem.
- (16) Za účelem omezení emisí do ovzduší ze středních spalovacích zařízení by tato směrnice měla stanovit mezní hodnoty emisí a požadavky pro monitorování.
- (17) Mezní hodnoty emisí stanovené v příloze II by se neměly vztahovat na střední spalovací zařízení nacházející se na Kanárských ostrovech, ve francouzských zámořských departementech a na Azorech a Madeiře, a to z důvodu technických a logistických problémů spojených s izolovanou polohou těchto zařízení. Dotčené členské státy by měly stanovit mezní hodnoty emisí pro tato zařízení s cílem snížit jejich emise do ovzduší a potenciální rizika pro lidské zdraví a životní prostředí.
- (18) Aby měla stávající střední spalovací zařízení dost času se technicky přizpůsobit novým požadavkům této směrnice, měly by se na tato zařízení vztahovat mezní hodnoty emisí až po uplynutí stanovené lhůty ode dne použitelnosti této směrnice.
- (19) S ohledem na některé zvláštní okolnosti v případě, kdy by uplatňování mezních hodnot emisí vedlo k neúměrně vysokým nákladům ve srovnání s přínosy pro životní prostředí, by měly mít členské státy možnost vyjmout střední spalovací zařízení používaná v naléhavých případech a provozovaná po omezenou dobu z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí stanovené v této směrnici.
- (20) S ohledem na omezení daná infrastrukturou, jimž čelí stávající střední spalovací zařízení, jež jsou součástí malých izolovaných soustav nebo izolovaných mikrosoustav, a s ohledem na potřebu usnadnit jejich vzájemné propojení, by mělo být těmto zařízením poskytnuto více času na přizpůsobení se mezním hodnotám emisí stanoveným v této směrnici.
- (21) S ohledem na celkové přínosy dálkového vytápění, jež přispívá ke snižování domácího používání paliv způsobujících vysoké úrovně znečištění vzduchu a ke zlepšení energetické účinnosti a snížení emisí CO₂, by měly mít členské státy možnost poskytnout stávajícím středním spalovacím zařízením, která poskytují značné množství své užitečné výroby tepla do veřejné sítě pro dálkové vytápění, více času na přizpůsobení se mezním hodnotám emisí stanoveným v této směrnici.
- (22) S ohledem na nedávné investice do zařízení na biomasu zaměřené na větší využívání obnovitelných zdrojů energie, které již přinesly snížení emisí znečišťujících látek, a s ohledem na příslušný investiční cyklus, by měly mít členské státy možnost poskytnout těmto zařízením více času na přizpůsobení se mezním hodnotám stanoveným v této směrnici.
- (23) Vzhledem k zásadní roli plynových kompresorových stanic pro spolehlivost a bezpečný provoz vnitrostátních přepravních sítí pro přepravu plynu a s ohledem na specifická omezení spojená s jejich modernizací by měly mít členské státy možnost poskytnout středním spalovacím zařízením pohánějícím takové kompresorové stanice více času na přizpůsobení se mezním hodnotám emisí oxidů dusíku stanoveným v této směrnici.
- (24) Tato směrnice v souladu s článkem 193 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) není překážkou tomu, aby členské státy ponechaly v platnosti či zaváděly přísnější ochranná opatření. Tato opatření mohou být potřebná například v zónách nesplňujících normy kvality životního prostředí. V těchto případech by měly členské státy posoudit, zda je třeba uplatňovat přísnější mezní hodnoty emisí, než jsou požadavky stanovené v této směrnici jako součást rozvoje plánů kvality ovzduší podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES⁽¹⁾. Tato posouzení by měla zohlednit výsledek výměny informací o nejlepších výsledcích snižování emisí, jichž může být dosaženo za použití nejodstupnějších a nových technologií. Komise by měla tuto výměnu informací koordinovat mezi členskými státy, příslušnými průmyslovými odvětvími, včetně provozovatelů a poskytovatelů technologií, a nevládními organizacemi, včetně organizací na ochranu životního prostředí.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1).

- (25) Členské státy by měly zajistit, aby v případě nedodržení požadavků této směrnice provozovatelé středních spalovacích zařízení přijali nezbytná opatření. Členské státy by měly zřídit systém pro kontrolu dodržování požadavků této směrnice ze strany středních spalovacích zařízení.
- (26) Pro zajištění účinného provádění a vymáhání této směrnice by měly být příslušné inspekce pokud možno koordinovány i s inspekcemi vyžadovanými podle jiných právních předpisů Unie.
- (27) Ustanovení této směrnice o přístupu k informacím týkajícím se jejího provádění by měla být uplatňována tak, aby se zajistil plný účinek směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ⁽¹⁾.
- (28) Aby se omezila zátěž pro malé a střední podniky provozující střední spalovací zařízení, měly by být administrativní požadavky na provozovatele týkající se poskytování informací, monitorování a podávání zpráv přiměřené a mělo by se předejít zdvojení, zároveň by však na jejich základě měl mít příslušný orgán možnost účinně ověřovat dodržování povinností.
- (29) K zajištění konzistentních a ucelených informací o provádění směrnice poskytnutých členskými státy a k podpoře výměny informací mezi členskými státy a Komisí by Komise měla ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí vytvořit elektronický nástroj k podávání zpráv, který by členské státy mohly zároveň využít pro účely podávání zpráv na vnitrostátní úrovni a pro správu údajů.
- (30) Komise by měla na základě aktuálních nejnovějších technologií posoudit potřebu pozměnit mezní hodnoty emisí stanovené v příloze II pro nová střední spalovací zařízení. V této souvislosti by měla Komise rovněž zvážit potřebu stanovit specifické mezní hodnoty emisí pro jiné znečišťující látky, jako je oxid uhelnatý, a případně minimálních norem energetické účinnosti.
- (31) Za účelem přizpůsobení se vědeckému a technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU k úpravě ustanovení o posuzování shody uvedených v části 2 bodu 2 přílohy III. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (32) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice a k zjednodušení a zpřehlednění povinností členských států podávat zprávy by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o určení technických formátů pro podávání zpráv. Uvedené pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²⁾.
- (33) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zlepšení kvality životního prostředí a lidského zdraví, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich může být z důvodu jejich rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (34) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „listina“). Cílem této směrnice je především zajistit uplatňování článku 37 listiny o ochraně životního prostředí.
- (35) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ⁽³⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými prvky směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatými za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla pro omezení emisí oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x) a prachu do ovzduší ze středních spalovacích zařízení s cílem snížit množství emisí do ovzduší a snížit případná rizika plynoucí z těchto emisí pro lidské zdraví a pro životní prostředí.

Tato směrnice stanoví rovněž pravidla pro monitorování emisí oxidu uhelnatého (CO).

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na spalovací zařízení o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 1 MW a vyšším, avšak nižším než 50 MW (dále „střední spalovací zařízení“), a to bez ohledu na druh paliva, které používají.
2. Tato směrnice se vztahuje rovněž na propojení tvořená novými středními spalovacími zařízeními podle článku 4, včetně propojení, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon je 50 MW či vyšší, pokud takové propojení není spalovacím zařízením, na něž se vztahuje kapitola III směrnice 2010/75/EU.
3. Tato směrnice se nevztahuje na:
 - a) spalovací zařízení, na něž se vztahuje kapitola III nebo kapitola IV směrnice 2010/75/EU;
 - b) spalovací zařízení, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ⁽¹⁾;
 - c) spalovací zařízení umístěná v rámci hospodářství s celkovým jmenovitým tepelným příkonem nepřevyšujícím 5 MW, v nichž se jako palivo používá výhradně nezpracovaný drůbeží hnůj ve smyslu čl. 9 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ⁽²⁾;
 - d) spalovací zařízení, ve kterých se plynné produkty spalování používají k přímému ohřevu, sušení nebo jakékoli jiné úpravě předmětů nebo materiálů;
 - e) spalovací zařízení, ve kterých se plynné produkty spalování používají pro přímý plynový ohřev využívaný pro vytápění vnitřních prostor za účelem zlepšení podmínek na pracovišti;
 - f) zařízení k dospalování určená k čištění odpadních plynů z průmyslových procesů spalováním, která nejsou provozována jako nezávislá spalovací zařízení;
 - g) jakákoli technická zařízení používaná k pohonu vozidla, plavidla nebo letadla;
 - h) plynové turbíny a plynové a naftové motory používané na těžebních plošinách;
 - i) zařízení k regeneraci katalyzátorů pro katalytické štěpení;
 - j) zařízení pro přeměnu sirovodíku na síru;
 - k) reaktory používané v chemickém průmyslu;
 - l) koksárenské baterie;
 - m) ohřívače větru vysokých pecí;
 - n) krematoria;
 - o) spalovací zařízení spalující rafinérská paliva samostatně nebo s jinými palivy za účelem výroby energie v rámci rafinérií minerálních olejů a plynů;
 - p) regenerační kotle v zařízeních na výrobu buničiny.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ze dne 16. prosince 1997 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje (Úř. věst. L 59, 27.2.1998, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1).

4. Tato směrnice se nevztahuje na výzkum, vývoj či zkušební činnosti v souvislosti se středními spalovacími zařízeními. Členské státy mohou pro uplatňování tohoto odstavce stanovit zvláštní podmínky.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „emisemi“ uvolňování látek ze spalovacího zařízení do ovzduší;
- 2) „mezní hodnotou emisí“ přípustné množství látky obsažené v odpadních plynech ze spalovacího zařízení, které smí být vypuštěno do ovzduší v daném časovém období;
- 3) „oxidy dusíku“ (NO_x) oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý (NO₂);
- 4) „prachem“ částice jakéhokoli tvaru, struktury nebo hustoty rozptýlené v podmínkách místa odběru vzorku v plynném skupenství, které lze po odběru reprezentativního vzorku z analyzovaného plynu zachytit filtrací za vymezených podmínek a které zůstávají v prostoru před filtrem a po usušení za vymezených podmínek na filtru;
- 5) „spalovacím zařízením“ jakékoli technické zařízení, v němž se paliva oxidují za účelem využití takto vyrobeného tepla;
- 6) „stávajícím spalovacím zařízením“ spalovací zařízení uvedené do provozu před 20. prosincem 2018 nebo zařízení, pro něž bylo podle vnitrostátních právních předpisů uděleno povolení před 19. prosincem 2017, za předpokladu, že dané zařízení bude uvedeno do provozu nejpozději 20. prosince 2018;
- 7) „novým spalovacím zařízením“ spalovací zařízení jiné než stávající spalovací zařízení;
- 8) „motorem“ plynový motor, naftový motor nebo dvojpalivový motor;
- 9) „plynovým motorem“ motor s vnitřním spalováním fungující na principu Ottova cyklu a využívající ke spalování paliva zážehového zapalování;
- 10) „naftovým motorem“ motor s vnitřním spalováním fungující na principu Dieselova cyklu a využívající ke spalování paliva vznětového zapalování;
- 11) „dvojpalivovým motorem“ motor s vnitřním spalováním využívající vznětového zapalování a fungující na principu Dieselova cyklu při spalování kapalných paliv a na principu Ottova cyklu při spalování plyných paliv;
- 12) „plynovou turbínou“ jakýkoli rotující stroj, který přeměňuje tepelnou energii v mechanickou práci a který se skládá především z kompresoru, tepelného zařízení, ve kterém se palivo oxiduje za účelem ohřátí pracovního média, a turbíny; tento pojem zahrnuje plynové turbíny s otevřeným cyklem i s kombinovaným cyklem a plynové turbíny v režimu kombinované výroby elektřiny a tepla, a to ve všech případech jak s doplňkovým spalováním, tak bez něj;
- 13) „malou izolovanou soustavou“ malá izolovaná soustava ve smyslu čl. 2 bodu 26 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ⁽¹⁾;
- 14) „izolovanou mikrosoustavou“ izolovaná mikrosoustava ve smyslu čl. 2 bodu 27 směrnice 2009/72/ES;
- 15) „palivem“ jakýkoli tuhý, kapalný nebo plyný spalitelný materiál;
- 16) „rafinérským palivem“ pevný, kapalný nebo plyný hořlavý materiál z destilace a přeměny v rámci rafinace ropy, včetně rafinérského topného plynu, syntézního plynu, rafinérských olejů a ropného koksu;
- 17) „odpadem“ odpad ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

18) „biomasou“:

- a) produkty, které sestávají z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a které lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu;
- b) následující odpady:
 - i) rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví;
 - ii) rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se vzniklé teplo opětovně použije;
 - iii) rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije;
 - iv) korkový odpad;
 - v) dřevný odpad s výjimkou dřevního odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, včetně zejména dřevního odpadu ze stavebnictví a z demolic;

19) „plynovým olejem“:

- a) jakékoli kapalné palivo vyrobené z ropy kódů KN 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 či 2710 20 19;
- b) jakékoli kapalné palivo vyrobené z ropy, z něhož se do teploty 250 °C vydestiluje s použitím metody ASTM D86 méně než 65 % objemových (včetně ztrát) a do teploty 350 °C nejméně 85 % objemových (včetně ztrát);

20) „zemním plynem“ přirozeně se vyskytující metan s maximálním obsahem 20 % objemových inertů a dalších složek;

21) „těžkým topným olejem“:

- a) jakékoli kapalné palivo vyrobené z ropy kódů KN 2710 19 51 až 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 nebo 2710 20 39; nebo
- b) jakékoliv kapalné palivo vyrobené z ropy, jiné než plynový olej ve smyslu bodu 19, které v důsledku svého destilačního rozmezí náleží do kategorie těžkých olejů určených k použití jako palivo a z něhož se do teploty 250 °C vydestiluje s použitím metody ASTM D86 méně než 65 % objemových (včetně ztrát). Pokud není možno provést destilaci s použitím metody ASTM D86, pokládá se ropný produkt za těžký topný olej;

22) „provozními hodinami“ doba vyjádřená v hodinách, během níž je spalovací zařízení v provozu a vypouští emise do ovzduší, s výjimkou doby uvádění zařízení do provozu a odstavování z provozu;

23) „provozovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která provozuje nebo řídí spalovací zařízení, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, osoba, na kterou byla převedena rozhodující ekonomická pravomoc nad technickým fungováním zařízení;

24) „zónou“ část území členského státu, která je tímto členským státem vymezena pro účely posouzení a řízení kvality ovzduší, a to v souladu se směrnicí 2008/50/ES.

Článek 4

Agregace

Propojení tvořené dvěma nebo více novými středními spalovacími zařízeními se pro účely této směrnice považuje za jediné střední spalovací zařízení a jejich jmenovité tepelné příkony se sčítají pro účely výpočtu celkového jmenovitého tepelného příkonu, pokud:

- jsou odpadní plyny z těchto středních spalovacích zařízení odváděny společným komínem, nebo
- by s přihlédnutím k technickým a ekonomickým faktorům odpadní plyny z těchto středních spalovacích zařízení podle posouzení příslušného orgánu mohly být odváděny společným komínem.

Článek 5

Povolení a registrace

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby žádné nové střední spalovací zařízení nebylo provozováno bez povolení nebo registrace.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby od 1. ledna 2024 žádné stávající střední spalovací zařízení se jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 5 MW nebylo provozováno bez povolení nebo registrace.

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby od 1. ledna 2029 žádné stávající střední spalovací zařízení se jmenovitým tepelným příkonem nepřevyšujícím 5 MW nebylo provozováno bez povolení nebo registrace.

3. Členské státy stanoví postup pro udělování povolení nebo registraci podle toho, o jaké střední spalovací zařízení se jedná. Tento postup zahrnuje alespoň povinnost provozovatele informovat příslušný orgán o provozování středního spalovacího zařízení či o záměru takové zařízení provozovat a poskytnout alespoň informace uvedené v příloze I.

4. Příslušný orgán provede registraci nebo zahájí postup udělování povolení střednímu spalovacímu zařízení do jednoho měsíce od poskytnutí informace uvedené v odstavci 3 provozovatelem. Příslušný orgán informuje provozovatele o takové registraci či zahájení postupu udělování povolení.

5. Příslušný orgán vede rejstřík informací o každém středním spalovacím zařízení včetně informací uvedených v příloze I a informací obdržených podle článku 9. Stávající střední spalovací zařízení se zařadí v souladu s touto směrnicí do rejstříku ode dne registrace nebo ode dne, kdy obdrží povolení. Příslušný orgán zpřístupní informace uvedené v rejstříku veřejnosti, mimo jiné prostřednictvím internetu, v souladu se směrnicí 2003/4/ES.

6. Aniž je dotčena povinnost středních spalovacích zařízení mít povolení nebo být zaregistrován, mohou členské státy zahrnout požadavky pro některé kategorie středních spalovacích zařízení do obecně závazných pravidel. Přijmou-li se obecně závazná pravidla, může povolení nebo registrace jednoduše zahrnovat odkaz na tato pravidla.

7. V případě středních spalovacích zařízení, která jsou součástí zařízení, na něž se vztahuje kapitola II směrnice 2010/75/EU, se požadavky tohoto článku považují za splněné, jsou-li v souladu s uvedenou směrnicí.

8. Jakékoli povolení udělené nebo jakoukoli registraci provedenou podle jiných vnitrostátních nebo unijních právních předpisů lze kombinovat s povolením nebo registrací vyžadovanými podle odstavce 1, jakožto jediné povolení nebo jedinou registraci, pokud toto jediné povolení nebo tato jediná registrace obsahuje informace vyžadované podle tohoto článku.

Článek 6

Mezní hodnoty emisí

1. Aniž je případně dotčena kapitola II směrnice 2010/75/EU, použijí se pro střední spalovací zařízení mezní hodnoty emisí, které stanoví příloha II této směrnice.

Mezní hodnoty emisí stanovené v příloze II se nevztahují na střední spalovací zařízení nacházející se na Kanárských ostrovech, ve francouzských zámořských departementech a na Azorech a Madeiře. Dotčené členské státy stanoví mezní hodnoty emisí pro tato zařízení s cílem snížit jejich emise do ovzduší a potenciální rizika pro lidské zdraví a životní prostředí.

2. Počínaje dnem 1. ledna 2025 nesmí emise SO₂, NO_x a prachu ze stávajícího středního spalovacího zařízení s jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 5 MW do ovzduší překročit mezní hodnoty emisí stanovené v tabulkách 2 a 3 části 1 přílohy II.

Počínaje dnem 1. ledna 2030 nesmí emise SO₂, NO_x a prachu ze stávajícího středního spalovacího zařízení s jmenovitým tepelným příkonem nepřevyšujícím 5 MW do ovzduší překročit mezní hodnoty emisí stanovené v tabulkách 1 a 3 části 1 přílohy II.

3. Členské státy mohou z dodržování mezních hodnot emisí stanovených v tabulkách 1, 2, a 3 části 1 přílohy II vyjmout stávající střední spalovací zařízení, jejichž roční provoz v klouzavém průměru za období pěti let nepřesahuje 500 provozních hodin ročně.

Členské státy mohou limit uvedený v prvním pododstavci zvýšit až na 1 000 provozních hodin v těchto naléhavých případech nebo za těchto mimořádných okolností:

- pro záložní výrobu elektřiny na propojených ostrovech pro případ přerušení hlavní dodávky elektřiny na ostrov,
- u středních spalovacích zařízení používaných pro výrobu tepla v případě výjimečně chladného počasí.

Ve všech případech uvedených v tomto odstavci se pro zařízení spalující pevná paliva použije mezní hodnota emisí prachu 200 mg/Nm³.

4. Stávající střední spalovací zařízení, která jsou součástí malých izolovaných soustav a izolovaných mikrosoustav, musí splňovat mezní hodnoty emisí stanovené v tabulkách 1, 2 a 3 části 1 přílohy II ode dne 1. ledna 2030.

5. Do 1. ledna 2030 mohou členské státy z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí stanovené v příloze II vyjmout stávající střední spalovací zařízení s jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 5 MW, pokud je alespoň 50 % užitného tepla vyrobeného daným zařízením na základě klouzavého průměru za období pěti let dodáváno v podobě páry či horké vody do veřejné sítě dálkového vytápění. V případě takového vynětí nesmí mezní hodnoty emisí stanovené příslušným orgánem přesáhnout 1 100 mg/Nm³ pro SO₂ a 150 mg/Nm³ pro prach.

Do 1. ledna 2030 mohou členské státy z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí pro prach stanovené v příloze II této směrnice vyjmout střední spalovací zařízení na pevnou biomasu jako hlavní palivo, jež se nacházejí v zónách, v nichž je podle posouzení na základě směrnice 2008/50/ES dosaženo souladu s mezními hodnotami uvedené směrnice. V případě takového vynětí nesmí mezní hodnoty emisí stanovené příslušným orgánem přesáhnout 150 mg/Nm³ pro prach.

Příslušný orgán v každém případě zajistí, aby nedošlo k závažnému znečištění a aby bylo celkově dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí.

6. Do 1. ledna 2030 mohou členské státy z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí NO_x stanovené v tabulce 3 části 1 přílohy II vyjmout stávající střední spalovací zařízení s jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 5 MW, která jsou používána k pohonu plynových kompresorů nezbytných pro zajištění bezpečnosti vnitrostátních plynárenských přepravních soustav

7. Počínaje dnem 20. prosince 2018 nesmí emise SO₂, NO_x a prachu z nového středního spalovacího zařízení do ovzduší překročit mezní hodnoty emisí stanovené v části 2 přílohy II.

8. Členské státy mohou z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí stanovené v části 2 přílohy II vyjmout nová střední spalovací zařízení, jejichž roční provoz v klouzavém průměru za období tří let nepřesahuje 500 provozních hodin ročně. V případě takového vynětí se pro zařízení spalující pevná paliva použije mezní hodnota emisí prachu 100 mg/Nm³.

9. V zónách nebo částech zón, které nesplňují mezní hodnoty pro kvalitu ovzduší stanovené ve směrnici 2008/50/ES, posoudí členské státy v rámci vypracovávání plánů kvality ovzduší podle článku 23 směrnice 2008/50/ES pro jednotlivá střední spalovací zařízení v těchto zónách nebo částech zón potřebu použít přísnější mezní hodnoty emisí, než jaké jsou stanoveny v této směrnici, pokud by uplatnění těchto mezních hodnot emisí účinně přispělo k zjevnému zlepšení kvality ovzduší, přičemž zohlední výsledky výměny informací podle odstavce 10 tohoto článku.

10. Komise koordinuje s členskými státy, dotčenými odvětvími a nevládními organizacemi výměnu informací o úrovních emisí, jichž může být dosaženo za použití nejodstupnějších a nově vznikajících technologií, a o souvisejících nákladech.

Komise zveřejní výsledky této výměny informací.

11. Příslušný orgán může na dobu nejvýše šesti měsíců udělit výjimku z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí pro SO₂ stanovené v odstavcích 2 a 7 pro takové střední spalovací zařízení, které běžně používá palivo s nízkým obsahem síry, pokud provozovatel nemůže uvedeně mezní hodnoty emisí dodržet z důvodu přerušení dodávky paliva s nízkým obsahem síry, které je způsobeno vážným nedostatkem tohoto paliva.

Členské státy musí o každé výjimce udělené podle prvního pododstavce uvědomit do jednoho měsíce od jejího udělení Komisi.

12. Příslušný orgán může udělit výjimku z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí stanovené v odstavcích 2 a 7 v případě, že je střední spalovací zařízení používající pouze plyné palivo nuceno výjimečně používat jiná paliva z důvodu náhlého přerušení dodávky plynu, a muselo by z tohoto důvodu být vybaveno sekundárním čistícím zařízením. Doba, na niž lze tuto výjimku udělit, nesmí překročit deset dnů, kromě případů, kdy provozovatel příslušnému orgánu doloží, že je odůvodněná delší doba.

Členské státy musí o každé výjimce udělené podle prvního pododstavce uvědomit do jednoho měsíce od jejího udělení Komisi.

13. U středního spalovacího zařízení, které současně používá dva nebo více druhů paliv, se mezní hodnoty emisí pro každou znečišťující látku vypočítají takto:

- a) každému jednotlivému palivu se přiřadí příslušná mezní hodnota emisí, jak stanoví příloha II;
- b) určí se vážená mezní hodnota emisí jednotlivých druhů paliv, a to tak, že se jednotlivá mezní hodnota emisí uvedená v písmenu a) vynásobí tepelným příkonem každého paliva a tento součin se vydělí součtem tepelných příkonů všech paliv; a
- c) vážené mezní hodnoty emisí pro jednotlivá paliva se sečtou.

Článek 7

Povinnosti provozovatele

1. Členské státy zajistí, aby provozovatel prováděl monitorování emisí alespoň v rozsahu vymezeném v části 1 přílohy III.

2. U středních spalovacích zařízení používajících více druhů paliv se monitorování emisí provádí při spalování paliva nebo palivové směsi s pravděpodobně nejvyšší hodnotou emisí a v době, která je s ohledem na běžné provozní podmínky reprezentativní.

3. Provozovatel vede záznamy o veškerých výsledcích monitorování a tyto záznamy zpracovává tak, aby bylo možné ověřit dodržení mezních hodnot emisí v souladu s pravidly stanovenými v části 2 přílohy III.

4. U středních spalovacích zařízení, která pro splnění mezních hodnot emisí používají sekundární čistící zařízení, provozovatel vede záznamy nebo zapisuje informace, které prokazují účinný nepřetržitý provoz tohoto zařízení.

5. Provozovatel středního spalovacího zařízení je povinen uchovávat tyto doklady:

- a) povolení nebo doklad o registraci, kterou provedl příslušný orgán, a případně i jeho aktualizovanou verzi a související informace;
- b) výsledky monitorování a informace podle odstavců 3 a 4;
- c) případně záznam o počtu provozních hodin, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 3 a 8;
- d) záznam o typu a množství paliv používaných v zařízení a o všech případech špatného fungování nebo poruchách sekundárního čistícího zařízení;
- e) záznam o případech nedodržení mezních hodnot emisí a o přijatých opatřeních, jak jsou uvedena v odstavci 7.

Údaje a informace uvedené v prvním pododstavci písm. b) až e) se uchovávají po dobu alespoň šesti let.

6. Provozovatel poskytne příslušnému orgánu na jeho žádost bez zbytečného prodlení údaje a informace uvedené v odstavci 5. Příslušný orgán může takovou žádost předložit za účelem kontroly dodržování požadavků této směrnice. Příslušný orgán tuto žádost předloží, pokud žadatel z řad veřejnosti požádá o přístup k údajům nebo informacím uvedeným v odstavci 5.

7. V případě nedodržení mezních hodnot emisí stanovených v příloze II přijme provozovatel nezbytná opatření s cílem zjednat v nejkratší možné době nápravu, aniž jsou dotčena opatření požadovaná na základě článku 8. Členské státy stanoví pravidla pro způsob, četnost a formát podávání informací o případech nedodržení mezních hodnot emisí, které mají předávat provozovatelé příslušnému orgánu.

8. Provozovatel poskytne příslušnému orgánu veškerou nezbytnou pomoc při jakékoli inspekci a prohlídce na místě, při odebrání vzorků a při shromažďování veškerých informací, které jsou pro plnění jeho povinností v rámci této směrnice nezbytné.

9. Provozovatel uvádí do provozu a odstavuje střední spalovací zařízení v co nejkratší možné době.

Článek 8

Kontrola dodržování

1. Členské státy zajistí, aby platné hodnoty, jež se monitorují podle přílohy III, nepřekročily mezní hodnoty emisí stanovené v příloze II.

2. Členské státy zřídí účinný systém založený na inspekcích v oblasti životního prostředí nebo jiných opatřeních ke kontrole dodržování požadavků této směrnice.

3. V případě nedodržení požadavků směrnice zajistí členské státy, aby navíc k opatřením přijatým provozovatelem podle čl. 7 odst. 7 příslušný orgán vyžadoval od provozovatele přijetí veškerých nezbytných opatření k bezodkladnému zjednání nápravy.

Pokud nedodržení požadavků směrnice způsobí závažné zhoršení kvality místního ovzduší a dokud není zjednána náprava, provoz středního spalovacího zařízení se pozastaví.

Článek 9

Změny na středních spalovacích zařízeních

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby provozovatel informoval bezodkladně příslušný orgán o každé plánované změně středního spalovacího zařízení, která by ovlivnila platné mezní hodnoty emisí.

Příslušný orgán povolení nebo případně registraci odpovídajícím způsobem aktualizuje.

Článek 10

Příslušné orgány

Členské státy určí orgány příslušné pro plnění povinností vyplývajících z této směrnice.

Článek 11

Podávání zpráv

1. Do 1. října 2026 a do 1. října 2031 členské státy předloží Komisi zprávu obsahující kvalitativní a kvantitativní informace o provádění této směrnice, všechna přijatá opatření, jimiž bylo ověřeno, zda jsou střední spalovací zařízení provozována v souladu s touto směrnicí, a všechna opatření přijatá za účelem jejího vymáhání.

První zpráva podle prvního pododstavce musí obsahovat odhadované množství celkových ročních emisí SO₂, NO_x a prachu ze středních spalovacích zařízení s rozdělením podle typu zařízení, druhu paliva a třídy kapacity.

2. Do 1. ledna 2021 členské státy rovněž Komisi předloží zprávu o odhadovaném množství celkových ročních emisí CO a všechny dostupné informace týkající se koncentrace emisí CO ze středních spalovacích zařízení s rozdělením podle druhu paliva a třídy kapacity.

3. Pro účely podávání zpráv podle odstavců 1 a 2 poskytne Komise členským státům elektronický nástroj k podávání zpráv.

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví technické formáty pro podávání zpráv, aby se zjednodušily a zpřehlednily povinnosti členských států v souvislosti s poskytováním informací podle odstavců 1 a 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 15.

4. Komise do dvanácti měsíců od obdržení zpráv od členských států v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a se zohledněním informací zpřístupněných v souladu s čl. 6 odst. 11 a 12 předloží souhrnnou zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

5. Při plnění povinností podle odstavců 3 a 4 je Komisi nápomocna Evropská agentura pro životní prostředí.

Článek 12

Přezkum

1. Do 1. ledna 2020 Komise přezkoumá pokrok, pokud jde o energetickou účinnost středních spalovacích zařízení, a posoudí přínosy stanovení norem minimální energetické účinnosti v souladu s nejlepšími dostupnými technikami.

2. Do 1. ledna 2023 posoudí Komise na základě aktuálních nejnovějších technologií nezbytnost přezkumu ustanovení, pokud jde o zařízení tvořící součást malých izolovaných soustav a izolovaných mikrosoustav, jakož i části 2 přílohy II.

V rámci tohoto přezkumu Komise rovněž posoudí, zda je u některých nebo u všech typů středních spalovacích zařízení zapotřebí regulovat emise CO.

Poté by měl být přezkum proveden každých deset let a jeho součástí by mělo být i posouzení toho, zda je vhodné stanovit přísnější mezní hodnoty emisí, zejména pro nová střední spalovací zařízení.

3. Komise předloží zprávu o výsledcích těchto přezkumů podle odstavců 1 a 2 Evropskému parlamentu a Radě a případně k ní připojí legislativní návrh.

Článek 13

Změny příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14 za účelem přizpůsobení části 2 bodu 2 přílohy III vědeckému a technickému pokroku.

Článek 14

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 13 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 18. prosince 2015. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 13 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci podle článku 13 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 75 odst. 1 směrnice 2010/75/EU. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 16

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi uvedené sankce a opatření nejpozději do 19. prosince 2017 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny, které se jich dotýkají.

Článek 17

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 19. prosince 2017. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 18

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 19

Určení

Tato směrnice je určena členskými státům.

Ve Štrasburku dne 25. listopadu 2015.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. SCHMIT

PŘÍLOHA I

INFORMACE, KTERÉ PROVOZOVATEL POSKYTNE PŘÍSLUŠNÉMU ORGÁNU

1. Jmenovitý tepelný příkon (MW) středního spalovacího zařízení;
 2. typ středního spalovacího zařízení (naftový motor, plynová turbína, dvojpalivový motor nebo jiný motor či jiné střední spalovací zařízení);
 3. typy a podíl používaných paliv podle kategorií paliv uvedených v příloze II;
 4. den zahájení provozu středního spalovacího zařízení nebo, pokud přesné datum zahájení provozu není známo, doklad o tom, že provoz byl zahájen před 20. prosincem 2018;
 5. odvětví (kód NACE), v němž se střední spalovací zařízení nebo zařízení, jehož je střední spalovací zařízení součástí, používá;
 6. očekávaný počet provozních hodin středního spalovacího zařízení za rok a průměrné zatížení při provozu;
 7. v případě výjimky podle čl. 6 odst. 3 nebo 8 prohlášení opatřené podpisem provozovatele o tom, že střední spalovací zařízení nebude v provozu déle, než je počet hodin uvedený v těchto odstavcích;
 8. jméno a sídlo provozovatele a v případě stacionárního středního spalovacího zařízení adresa, na níž se toto zařízení nachází.
-

PŘÍLOHA II

MEZNÍ HODNOTY EMISÍ UVEDENÉ V ČLÁNKU 6

Všechny mezní hodnoty emisí stanovené v této příloze jsou stanoveny pro teplotu 273,15 K, tlak 101,3 kPa, po korekci na obsah vodní páry v odpadních plynech a při normovaném obsahu O₂ ve výši 6 % u středních spalovacích zařízení využívajících pevná paliva, 3 % u středních spalovacích zařízení využívajících kapalná a plynná paliva, s výjimkou motorů a plynových turbín, a 15 % u motorů a plynových turbín.

ČÁST 1

Mezní hodnoty emisí pro stávající střední spalovací zařízení

Tabulka 1

Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro stávající střední spalovací zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 1 MW nebo vyšším a nepřevyšujícím 5 MW, s výjimkou motorů a plynových turbín

Znečišťující látka	Pevná biomasa	Jiná pevná paliva	Plynový olej	Kapalná paliva s výjimkou plynového oleje	Zemní plyn	Plynná paliva s výjimkou zemního plynu
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 100	—	350	—	200 ⁽³⁾
NO _x	650	650	200	650	250	250
Prach	50	50	—	50	—	—

⁽¹⁾ Hodnota se nepoužije v případě zařízení spalujících výlučně dřevitou pevnou biomasu.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ v případě zařízení spalujících slámu.

⁽³⁾ 400 mg/Nm³ v případě nízkovýhřevných plynů z koksárenských pecí v železářském a ocelářském průmyslu.

Tabulka 2

Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro stávající střední spalovací zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 5 MW, s výjimkou motorů a plynových turbín

Znečišťující látka	Pevná biomasa	Jiná pevná paliva	Plynový olej	Kapalná paliva s výjimkou plynového oleje	Zemní plyn	Plynná paliva s výjimkou zemního plynu
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	400 ⁽³⁾	—	350 ⁽⁴⁾	—	35 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
NO _x	650	650	200	650	200	250
Prach	30 ⁽⁷⁾	30 ⁽⁷⁾	—	30	—	—

⁽¹⁾ Hodnota se nepoužije v případě zařízení spalujících výlučně pevnou tuhou biomasu.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ v případě zařízení spalujících slámu.

⁽³⁾ 1 100 mg/Nm³ v případě zařízení s jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 5 MW a 20 MW nebo nižším.

⁽⁴⁾ Do 1. ledna 2030, 850 mg/Nm³ v případě zařízení s jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 5 MW a nepřevyšujícím 20 MW spalujících těžký topný olej.

⁽⁵⁾ 400 mg/Nm³ v případě nízkovýhřevných plynů z koksárenských pecí a 200 mg/Nm³ v případě nízkovýhřevných plynů z vysokých pecí v železářském a ocelářském průmyslu.

⁽⁶⁾ 170 mg/Nm³ v případě bioplynu.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ v případě zařízení s jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 5 MW a nepřevyšujícím 20 MW.

Tabulka 3

Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro stávající motory a plynové turbíny

Znečišťující látka	Druh středního spalovacího zařízení	Plynový olej	Kapalná paliva s výjimkou plynového oleje	Zemní plyn	Plynná paliva s výjimkou zemního plynu
SO ₂	Motory a plynové turbíny	—	120	—	15 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
NO _x	Motory	190 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	190 ⁽⁶⁾	190 ⁽⁶⁾
	Plynové turbíny ⁽⁷⁾	200	200	150	200
Prach	Motory a plynové turbíny	—	10 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ 60 mg/Nm³ v případě bioplynu.⁽²⁾ 130 mg/Nm³ v případě nízkovýhřevných plynů z koksárenských pecí a 65 mg/Nm³ v případě nízkovýhřevných plynů z vysokých pecí v železářském a ocelářském průmyslu.⁽³⁾ 1 850 mg/Nm³ v těchto případech:

i) pro naftové motory, jejichž výroba začala před 18. květnem 2006;

ii) u dvojpaliivových motorů v kapalném režimu.

⁽⁴⁾ 250 mg/Nm³ v případě motorů s jmenovitým tepelným příkonem 1 MW nebo vyšším a nepřevyšujícím 5 MW.⁽⁵⁾ 250 mg/Nm³ v případě motorů s jmenovitým tepelným příkonem 1 MW nebo vyšším a nepřevyšujícím 5 MW. 225 mg/Nm³ v případě motorů s jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 5 MW a nepřevyšujícím 20 MW.⁽⁶⁾ 380 mg/Nm³ pro dvojpaliivové motory v plynovém režimu.⁽⁷⁾ Mezní hodnoty emisí se použijí pouze při zatížení nad 70 %.⁽⁸⁾ 20 mg/Nm³ v případě zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 1 MW nebo vyšším a nepřevyšujícím 20 MW.

ČÁST 2

Mezní hodnoty emisí pro nová střední spalovací zařízení

Tabulka 1

Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro nová střední spalovací zařízení, s výjimkou motorů a plynových turbín

Znečišťující látka	Pevná biomasa	Jiná pevná paliva	Plynový olej	Kapalná paliva s výjimkou plynového oleje	Zemní plyn	Plynná paliva s výjimkou zemního plynu
SO ₂	200 ⁽¹⁾	400	—	350 ⁽²⁾	—	35 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
NO _x	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	200	300 ⁽⁶⁾	100	200
Prach	20 ⁽⁷⁾	20 ⁽⁷⁾	—	20 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ Hodnota se nepoužije v případě zařízení spalujících výlučně dřevitou pevnou biomasu.⁽²⁾ Do 1. ledna 2025 1 700 mg/Nm³ v případě zařízení tvořících součást malých izolovaných soustav nebo izolovaných mikrosoustav.⁽³⁾ 400 mg/Nm³ v případě nízkovýhřevných plynů z koksárenských pecí a 200 mg/Nm³ v případě nízkovýhřevných plynů z vysokých pecí v železářském a ocelářském průmyslu.⁽⁴⁾ 100 mg/Nm³ v případě bioplynu.⁽⁵⁾ 500 mg/Nm³ v případě zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 1 MW nebo vyšším a nepřevyšujícím 5 MW.⁽⁶⁾ Do 1. ledna 2025 450 mg/Nm³ v případě spalování těžkého topného oleje obsahujícího od 0,2 % do 0,3 % N a 360 mg/Nm³ v případě spalování těžkého topného oleje obsahujícího méně než 0,2 % N u zařízení tvořících součást malých izolovaných soustav nebo izolovaných mikrosoustav.⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ v případě zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 1 MW nebo vyšším a nepřevyšujícím 5 MW; 30 mg/Nm³ v případě zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 5 MW a nepřevyšujícím 20 MW.⁽⁸⁾ 50 mg/Nm³ v případě zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 1 MW nebo vyšším a nepřevyšujícím 5 MW.

Tabulka 2

Mezní hodnoty emisí (v mg/Nm³) pro nové motory a plynové turbíny

Znečišťující látka	Druh středního spalovacího zařízení	Plynový olej	Kapalná paliva s výjimkou plynového oleje	Zemní plyn	Plynná paliva s výjimkou zemního plynu
SO ₂	Motory a plynové turbíny	—	120 ⁽¹⁾	—	15 ⁽²⁾
NO _x	Motor ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽⁵⁾	190 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	95 ⁽⁷⁾	190
	Plynové turbíny ⁽⁸⁾	75	75 ⁽⁹⁾	50	75
Prach	Motory a plynové turbíny	—	10 ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾	—	—

⁽¹⁾ Do 1. ledna 2025 590 mg/Nm³ pro naftové motory tvořící součást malých izolovaných soustav nebo izolovaných mikrosoustav.

⁽²⁾ 40 mg/Nm³ v případě bioplynu.

⁽³⁾ Motory, které jsou v chodu v rozmezí od 500 do 1 500 hodin ročně, mohou být z povinnosti dodržovat tyto mezní hodnoty emisí vyňaty v případě, že se v jejich případě uplatňují primární opatření k omezení emisí NO_x a že splňují mezní hodnoty emisí stanovené v poznámce pod čarou (4).

⁽⁴⁾ Do 1. ledna 2025 v malých izolovaných soustavách a izolovaných mikrosoustavách 1 850 mg/Nm³ pro dvojpálové motory v kapalném režimu a 380 mg/Nm³ v plynovém režimu; 1 300 mg/Nm³ pro naftové motory s ≤ 1 200 otáčkami za minutu s celkovým jmenovitým tepelným příkonem nepřevyšujícím 20 MW a 1 850 mg/Nm³ pro naftové motory s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW; 750 mg/Nm³ pro naftové motory s > 1 200 otáčkami za minutu.

⁽⁵⁾ 225 mg/Nm³ pro dvojpálové motory v kapalném režimu.

⁽⁶⁾ 225 mg/Nm³ pro naftové motory s celkovým jmenovitým tepelným příkonem nepřevyšujícím 20 MW s ≤ 1 200 otáček za minutu.

⁽⁷⁾ 190 mg/Nm³ pro dvojpálové motory v plynovém režimu.

⁽⁸⁾ Mezní hodnoty emisí se použijí pouze při zatížení nad 70 %.

⁽⁹⁾ Do 1. ledna 2025 550 mg/Nm³ pro zařízení tvořící součást malých izolovaných soustav nebo izolovaných mikrosoustav.

⁽¹⁰⁾ Do 1. ledna 2025 75 mg/Nm³ pro naftové motory tvořící součást malých izolovaných soustav nebo izolovaných mikrosoustav.

⁽¹¹⁾ 20 mg/Nm³ v případě zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 1 MW nebo vyšším a 5 MW nebo nižším.

PŘÍLOHA III

MONITOROVÁNÍ EMISÍ A POSUZOVÁNÍ DODRŽOVÁNÍ POŽADAVKŮ

ČÁST 1

Monitorování emisí prováděné provozovatelem

1. Pravidelná měření je třeba provádět alespoň:

- jednou za tři roky u středních spalovacích zařízení se jmenovitým tepelným příkonem 1 MW nebo vyšším a nepřevyšujícím 20 MW,
- každý rok u středních spalovacích zařízení s jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW.

2. Jako alternativu k pravidelným měřením podle bodu 1 mohou být pro střední spalovací zařízení, na která se vztahuje čl. 6 odst. 3 nebo 8, vyžadována pravidelná měření minimálně pokaždé, co byl vyčerpán tento počet provozních hodin:

- trojnásobek maximálního průměrného počtu provozních hodin za rok, který se použije podle čl. 6 odst. 3 nebo 8 pro střední spalovací zařízení s jmenovitým tepelným příkonem 1 MW nebo vyšším a nepřevyšujícím 20 MW,
- maximální průměrný počet provozních hodin za rok, který se použije podle čl. 6 odst. 3 nebo odst. 8 pro střední spalovací zařízení s jmenovitým tepelným příkonem nepřevyšujícím 20 MW.

Četnost pravidelných měření nesmí být nikdy nižší než jednou za pět let.

3. Měření se vyžadují pouze pro:

- a) znečišťující látky, pro které byla stanovena mezní hodnota emisí podle této směrnice pro dotčené zařízení;
- b) CO u všech zařízení.

4. První měření je třeba provést do čtyř měsíců od udělení povolení pro zařízení či provedení jeho registrace nebo ode dne zahájení provozu, podle toho, co nastane později.

5. Ke stanovení emisí SO₂ lze místo měření SO₂ podle bodů 1, 2 a 3 písm. a) použít i alternativní postupy ověřené a schválené příslušným orgánem.

6. Jako alternativu k pravidelným měřením podle bodu 1 mohou členské státy požadovat průběžná měření.

V případě průběžného měření podléhají automatizované měřicí systémy alespoň jednou za rok kontrole prostřednictvím paralelních měření referenčními metodami a provozovatel o výsledcích těchto kontrol informuje příslušný orgán.

7. Odběr vzorků a analýza znečišťujících látek a měření parametrů procesu a případné alternativní postupy použité v souladu s bodem 5 a 6 musí být založeny na metodách umožňujících získání spolehlivých, reprezentativních a porovnatelných výsledků. Má se za to, že metody, které jsou v souladu s harmonizovanými normami EN, tento požadavek splňují. Během každého měření musí zařízení fungovat ve stabilních podmínkách a při reprezentativní a rovnoměrné zátěži. V této souvislosti se období uvádění zařízení do provozu a odstavování z provozu nezapočítávají.

ČÁST 2

Posouzení dodržování požadavků

1. V případě pravidelných měření se mezní hodnoty emisí uvedené v článku 6 považují za dodržené, pokud výsledky každé série měření nebo jiných postupů definovaných a stanovených podle pravidel přijatých příslušným orgánem nepřekročí příslušnou mezní hodnotu emisí.

2. V případě kontinuálního měření se dodržení mezních hodnot emisí uvedených v článku 6 posuzuje postupem stanoveným v bodě 1 části 4 přílohy V směrnice 2010/75/EU.

Platné průměrné hodnoty se stanovují postupem uvedeným v bodech 9 a 10 části 3 přílohy V směrnice 2010/75/EU.

3. Pro účely výpočtu průměrných hodnot emisí se nepřihlíží k hodnotám naměřeným během období uvedených v čl. 6 odst. 11 a 12 ani během období uvádění zařízení do provozu a odstavování z provozu.
-